

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ**

Αριθμός Γνωμοδότησης 60/2019

ΤΟ ΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

(Τμήμα Α')

Συνεδρίαση της 19^{ης} Μαρτίου 2019

Σύνθεση

Πρόεδρος : Ανδρέας Χαρλαύτης, Αντιπρόεδρος ΝΣΚ.

Μέλη : Ανδρέας Ανδρουλιδάκης, Στυλιανή Χαριτάκη, Νικόλαος Δασκαλαντωνάκης, Κωνσταντίνος Κηπουρός, Κωνσταντίνα Χριστοπούλου, Αγγελική Καστανά, Ευσταθία Τσαούση, Βασίλειος Κορκίζογλου, Νομικοί Σύμβουλοι του Κράτους.

Εισηγητής : Αλέξανδρος Σταυράκης, Πάρεδρος ΝΣΚ (γνώμη χωρίς ψήφο).

Αριθμός Ερωτήματος: Το έγγραφο με αριθμό πρωτ. Φ. Π49- 3590/21.1.2019 του Υπουργείου Εξωτερικών, ΣΤ1 Διεύθυνση Προσωπικού και Διοικητικής Οργάνωσης, Τμήμα Δικαστικό.

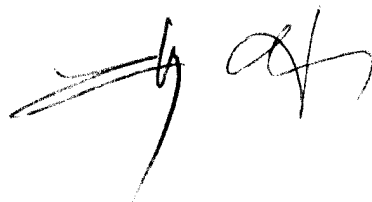
Περίληψη ερωτήματος: Ερωτάται αν για τη θέση υπαλλήλου του διπλωματικού κλάδου σε αυτοδίκαιη αργία, συνεπεία δικαστικής απόφασης, α) αρκεί η έκδοση καταδικαστικής απόφασης σε οποιονδήποτε βαθμό και β) δεδομένης της διαφορετικής διατύπωσης των άρθρων 82 παρ.1α' του Οργανισμού του Υπουργείου Εξωτερικών και 103 παρ. 1α' του Υπαλληλικού Κώδικα, ως στέρηση της προσωπικής ελευθερίας νοείται η πραγματική έκτιση της ποινής ή και η ποινή για την οποία χορηγήθηκε αναστολή εκτέλεσης.

Στο πιο πάνω ερώτημα, το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους (Τμήμα Α') γνωμοδότησε ως εξής:

Ιστορικό

Στο έγγραφο του ερωτήματος και στα στοιχεία του φακέλου που το συνοδεύουν, εκτίθεται το ακόλουθο πραγματικό:

1. Ο Ν. Μ., υπάλληλος του διπλωματικού κλάδου με βαθμό Πληρεξούσιου Υπουργού Β', υπηρέτησε ως Γενικός Πρόξενος στο Γενικό Προξενείο Κ.. Σε συνέχεια Ένορκης Διοικητικής Εξέτασης, με την οποία διαπιστώθηκε η από αυτόν διάπραξη πειθαρχικών παραπτώματων κατά το χρονικό διάστημα της εκεί υπηρεσίας του, ο υπάλληλος παραπέμφθηκε στο Ανώτατο Πειθαρχικό Υπηρεσιακό Συμβούλιο. Με τη με αριθμό Π16/Π7Μ63-α 51738/8.11.2016 απόφαση του τελευταίου, του επιβλήθηκε η ποινή της προσωρινής παύσης 12 μηνών, με πλήρη στέρηση αποδοχών. Η απόφαση κοινοποιήθηκε στον υπάλληλο στις 30.11.2016 και εκτελέσθηκε κατά το χρονικό διάστημα από 1.1.2017 έως 31.12.2017. Υπαλληλική προσφυγή κατά της παραπάνω πειθαρχικής απόφασης εκδικάσθηκε από το Συμβούλιο Επικρατείας (Γ' Τμήμα) στις 6.12.2018 και αναμένεται η έκδοση απόφασης.
2. Στις 10.4.2017, ο Ν. Μ. καταδικάσθηκε από το Γ' Τριμελές Πλημμελειοδικείο Αθηνών για το αδίκημα της «παράβασης καθήκοντος κατ' εξακολούθηση, με σκοπό να προσπορίσει σε άλλον παράνομο όφελος» σε φυλάκιση 18 μηνών με τριετή αναστολή του άρθρου 99 παρ. 1 Π.Κ.. Με τη με αριθμό 5897/17.9.2018 απόφαση του Γ' Τριμελούς Εφετείου Πλημμελημάτων Αθηνών, ο ανωτέρω κηρύχθηκε ένοχος για το ίδιο αδίκημα με το ελαφρυντικό του άρθρου 84 παρ. 2^α του Ποινικού Κώδικα και καταδικάσθηκε σε ποινή φυλάκισης 10 μηνών με τριετή αναστολή. Η αναστολή εκτέλεσης της ποινής εχώρησε, κατά το σκεπτικό της απόφασης (σελ. 86), κατ' άρθρο 99 παρ. 1 Π.Κ. διότι αφενός η επιβληθείσα ποινή φυλάκισης δεν υπερβαίνει τα τρία έτη, αφετέρου ο κατηγορούμενος δεν έχει καταδικαστεί αμετάκλητα σε άλλη περίπτωση, για κακούργημα ή πλημμέλημα, σε ποινή στερητική της ελευθερίας ανώτερη του ενός έτους. Αίτηση του Ν.Μ. για την αναίρεση της απόφασης του δευτεροβάθμιου δικαστηρίου εκδικάσθηκε από το ποινικό τμήμα του Άρειου Πάγου στις 5.3.2019.

Μέχρι τώρα, ο υπάλληλος δεν έχει τεθεί σε δυνητική ή αυτοδίκαιη αργία με απόφαση του Υπουργού Εξωτερικών.

Νομοθετικό πλαίσιο

3. Στις διατάξεις του άρθρου 99 του **Ποινικού Κώδικα** (Α'106/1985), όπως αντικαταστάθηκαν με το άρθρο 2 ν. 3904/2010 (Α'218), ορίζονται τα εξής:
«Αναστολή της ποινής υπό όρο και απόλυση υπό όρο. Ι. Αναστολή εκτέλεσης της ποινής υπό όρο. Ποινές που αναστέλλονται και διάρκεια της αναστολής. Άρθρο 99. 1. Αν κάποιος που δεν έχει καταδικασθεί αμετάκλητα για κακούργημα ή πλημμέλημα σε περιοριστική της ελευθερίας ποινή μεγαλύτερη από ένα έτος, με μία μόνη ή με περισσότερες αποφάσεις που οι ποινές δεν υπερβαίνουν συνολικά το πιο πάνω όριο, καταδικασθεί σε τέτοια ποινή που δεν υπερβαίνει τα τρία έτη, το δικαστήριο με την απόφασή του διατάσσει την αναστολή εκτέλεσης της ποινής για ορισμένο διάστημα, που δεν μπορεί να είναι κατώτερο από ένα και ανώτερο από τρία έτη, εκτός αν κρίνει με βάση ειδικά μνημονευόμενα στην αιτιολογία της αποφάσεως στοιχεία ότι η εκτέλεση της ποινής κατά το άρθρο 82 είναι απολύτως αναγκαία για να αποτρέψει τον κατάδικο από την τέλεση νέων αξιόποινων πράξεων. Ο χρόνος αναστολής δεν μπορεί να είναι βραχύτερος από τη διάρκεια της ποινής. 2. 3. 4. 5. ... ».

4. Στις διατάξεις του άρθρου 103 του ν. **3528/2007** *Κύρωση του Κώδικα Κατάστασης Δημοσίων Πολιτικών Διοικητικών Υπαλλήλων και Υπαλλήλων Ν.Π.Δ.Δ.* (Α'26), όπως έχει τροποποιηθεί με σειρά διατάξεων, τελευταία από τις οποίες είναι το άρθρο 3 παρ. 2 ν. 4325/2015 (Α'47), ορίζονται τα εξής:
«Αυτοδίκαιη αργία. 1. Τίθεται αυτοδίκαια σε αργία: α) Ο υπάλληλος ο οποίος στερήθηκε την προσωπική του ελευθερία, ύστερα από ένταλμα προσωρινής κράτησης ή δικαστική απόφαση, έστω και αν απολύθηκε με εγγύηση. β) γ) 2. Ο υπάλληλος επανέρχεται αυτοδίκαια στα καθήκοντά του, εάν εκλείψει ο λόγος για τον οποίο έχει τεθεί σε αργία. 3. ... ».

5. Στις διατάξεις των άρθρων 10 και 82 του ν. **3566/2007** *Κύρωση ως Κώδικα του "Οργανισμού του Υπουργείου Εξωτερικών"* (Α'117), ορίζονται τα εξής:
«Άρθρο 10. Εφαρμογή του Υπαλληλικού Κώδικα. Για θέματα που δεν ρυθμίζονται από τον παρόντα νόμο εφαρμόζονται, αναλόγως, οι οικείες διατάξεις του Υπαλληλικού Κώδικα.

Άρθρο 82. Αργία. 1. Με απόφαση του Υπουργού Εξωτερικών τίθεται, αυτοδικαίως, σε αργία: α) ο στερηθείς της προσωπικής του ελευθερίας, συνεπεία εντάλματος προσωρινής κράτησης ή βουλεύματος ή δικαστικής απόφασης, έστω και αν απελύθη με εγγύηση ή ανεστάλη η εκτέλεση της ποινής του ή επιβλήθηκαν περιοριστικοί όροι αντί προσωρινής κράτησης. β) ... 2. Ο υπάλληλος επανέρχεται αυτοδικαίως στην ενεργό υπηρεσία: α) εάν εκλείψει ο λόγος για τον οποίο τέθηκε σε αργία, με έκδοση τελεσίδικης απαλλακτικής ποινικής ή πειθαρχικής απόφασης, β) 3. 4. 5.».

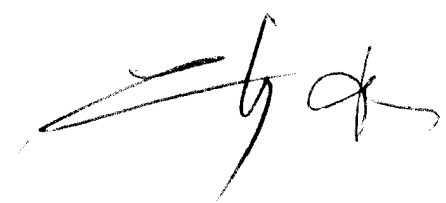
Ερμηνεία και εφαρμογή των διατάξεων

Από τις προαναφερόμενες διατάξεις, ερμηνευόμενες αυτοτελώς, αλλά και σε συνδυασμό μεταξύ τους, ενόψει και όλου του νομικού πλαισίου εντός του οποίου εντάσσονται, του σκοπού που εξυπηρετούν και την υπαγωγή σ' αυτές των πραγματικών περιστατικών που τέθηκαν υπόψη του Τμήματος από την ερωτώσα Υπηρεσία, συνάγονται τα ακόλουθα:

6. Η αυτοδίκαιη (ή υποχρεωτική) θέση υπαλλήλου σε κατάσταση αργίας συνιστά προσωρινό, επείγον διοικητικό μέτρο εξαιρετικού χαρακτήρα, το οποίο συνεπάγεται την πρόσκαιρη, άμεση απομάκρυνση του υπαλλήλου από την υπηρεσία και την, για λόγους δημοσίου συμφέροντος, διακοπή της ενεργού άσκησης των υπηρεσιακών του καθηκόντων (ΝΣΚ 85/2013, 228/2005) κατά τη διάρκεια της εκκρεμότητας της πειθαρχικής ή ποινικής του υπόθεσης. Αποσκοπεί στη διασφάλιση της απρόσκοπτης διερεύνησης των συνθηκών διάπραξης του παραπτώματος ή αδικήματος και της εύρυθμης λειτουργίας της δημόσιας Υπηρεσίας και κατατείνει στη διαφύλαξη και ενίσχυση του κύρους της τελευταίας (ΝΣΚ 3/2014, 292/2008, αμφότερες με παραπομπές στην νομολογία, 551/2008, 55/2013, 173/2013, 330/1994).

Συνέπεια του μέτρου είναι ότι δεν λύεται η υπαλληλική σχέση, αν και διακόπτεται προσωρινά, ούτε και απόλλυται η οργανική θέση ή ο κατεχόμενος από τον υπάλληλο βαθμός (ΝΣΚ 454/2010), η δε επιβολή του δεν ισοδυναμεί, από πλευράς έννομων αποτελεσμάτων, με απόλυση από την Υπηρεσία ή υποβιβασμό.

7. Ως προς τους υπαλλήλους του διπλωματικού κλάδου, το ζήτημα της αργίας ρυθμίζεται κατά τρόπο αυτοτελή και ειδικό από τον Οργανισμό του Υπουργείου Εξωτερικών, καθόσον, όπως γίνεται παγίως δεκτό, οι υπάλληλοι

του Υπουργείου αυτού τελούν υπό διαφορετικές συνθήκες σε σχέση με τους λοιπούς δημοσίους υπαλλήλους, οι οποίοι υπάγονται στον Υπαλληλικό Κώδικα. Και ναι μεν προβλέπεται κατά τη διάταξη του άρθρου 10 του εν λόγω Οργανισμού, η αναλογική εφαρμογή διατάξεων του Υπαλληλικού Κώδικα και για τους υπαλλήλους του Υπουργείου Εξωτερικών, τούτο όμως μόνο στην περίπτωση θεμάτων που δεν ρυθμίζονται από τον Οργανισμό. Δεδομένου ότι το ζήτημα της αργίας ρυθμίζεται στον, νεότερο του Υπαλληλικού Κώδικα, Οργανισμό ΥΠ.ΕΞ., δεν υφίσταται, ως προς αυτό, κενό ρύθμισης και συνεπώς δεν καταλείπεται πεδίο αναλογικής εφαρμογής των σχετικών με αυτό διατάξεων του Υπαλληλικού Κώδικα, στις διατάξεις του οποίου δεν υπάγονται οι υπάλληλοι του Υπουργείου Εξωτερικών (πρβλ. ΝΣΚ 128/2016, με παραπομπές στην νομολογία).

8. Σύμφωνα με τον Οργανισμό του ΥΠ.ΕΞ. (άρθρο 82 ν. 3566/2007), σε αυτοδίκαιη αργία τίθεται, χωρίς συνεκτίμηση άλλων στοιχείων από τη Διοίκηση, ο υπάλληλος που «στερήθηκε την προσωπική του ελευθερία» συνεπεία εντάλματος προσωρινής κράτησης ή βουλεύματος ή δικαστικής απόφασης, έστω και αν απολύθηκε, στις δύο πρώτες περιπτώσεις, με εγγύηση ή περιοριστικούς όρους, ή ανεστάλη η εκτέλεση της ποινής που του επιβλήθηκε με τη δικαστική απόφαση.

Τίθεται ο κανόνας ότι η στέρηση της προσωπικής ελευθερίας νοείται ως πραγματικό (και όχι μόνο νομικό) γεγονός, δηλαδή ως φυσική κατάσταση εγκλεισμού. Ο κανόνας αυτός υπόκειται σε εξαιρέσεις, στις περιπτώσεις α) της απόλυσης με εγγύηση, β) της αναστολής εκτέλεσης της ποινής υπό όρο (άρθρο 99 παρ. 1 Π.Κ.) και γ) της επιβολής περιοριστικών όρων αντί προσωρινής κράτησης.

9. Ο αυτοδίκαια τεθείς στην κατάσταση της αργίας διπλωματικός υπάλληλος θεωρείται ότι τελεί σ' αυτήν από τη δημοσίευση της δικαστικής απόφασης (ή τη χρονολογία έκδοσης του εντάλματος προσωρινής κράτησης ή του βουλεύματος) και για όσο χρόνο συντρέχει ο νόμιμος λόγος (φυλάκιση ή προσωρινή κράτηση ή περιοριστικοί όροι) για τον οποίο ο υπάλληλος μετέπεσε στην παραπάνω κατάσταση. Αν ο λόγος αυτός εκλείψει, ο υπάλληλος επανέρχεται αυτοδίκαια στην ενεργό υπηρεσία. Η δε διοικητική

διαπιστωτική πράξη ανατρέχει στον χρόνο επέλευσης του νόμιμου λόγου θέσης σε αργία.

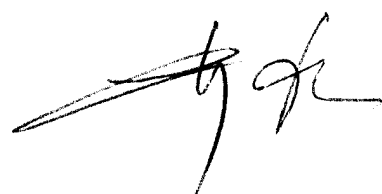
Ως προς το πρώτο σκέλος του ερωτήματος

10. Στην προβλέπουσα τα της αυτοδίκαιης αργίας διάταξη του Οργανισμού ΥΠ.ΕΞ. (άρθρο 82 ν. 3566/2007) δεν διευκρινίζεται ο βαθμός δικαιοδοσίας της, θέτουσας τον υπάλληλο του διπλωματικού κλάδου σε αυτοδίκαιη αργία, δικαστικής απόφασης. Γι αυτό, και προς κάλυψη του νομοθετικού κενού, είναι αναγκαία η αναλογική εφαρμογή των οριζόμενων για το ζήτημα αυτό στον Υπαλληλικό Κώδικα.

Με τις νέες διατάξεις του ν. 4325/2015 επανήλθε σε ισχύ το νομοθετικό καθεστώς του άρθρου 103 ν. 3528/2007, όπως ίσχυε πριν την τροποποίησή του με τον ν. 4057/2012 και επόμενους αυτού. Αλλά και υπό το καθεστώς αυτό, δεν διευκρινίζεται, όπως και στον Οργανισμό ΥΠ.ΕΞ., ο βαθμός δικαιοδοσίας της θέτουσας τον υπάλληλο σε αυτοδίκαιη αργία δικαστικής απόφασης. Το αντίθετο συνέβαινε υπό την ισχύ των διατάξεων των ν. 4057/2012 και επόμενων αυτού. Εκεί οριζόταν ότι τίθεται αυτοδίκαια σε αργία ο υπάλληλος που στερήθηκε την προσωπική του ελευθερία ύστερα από πρωτοβάθμια ή δευτεροβάθμια απόφαση ποινικού δικαστηρίου.

11. Η υπό την ισχύουσα διατύπωση του άρθρου 103 ν. 3528/2007 παράλειψη της ρητής αναφοράς σε «πρωτοβάθμια ή δευτεροβάθμια απόφαση» ποινικού δικαστηρίου υποδηλώνει βούληση του νομοθέτη μόνο για επαναφορά της παλαιότερης ρύθμισης, στην οποία πράγματι τέτοια αναφορά δεν γινόταν, αλλά και ο νομοθέτης δεν διέκρινε ανάλογα με το βαθμό δικαιοδοσίας.

12. Επομένως, η με διαπιστωτική πράξη επιβολή της αυτοδίκαιης αργίας σε βάρος δημοσίου υπαλλήλου ανέκαθεν συναρτάται, καταρχήν, προς την πρωτόδικη διαπίστωση της ενοχής του, όχι βέβαια ως κύρωση για το αδίκημα που του έχει αποδοθεί αλλά ως διοικητικό μέτρο προστασίας του δημόσιου συμφέροντος και διαφύλαξης του κύρους της δημόσιας Υπηρεσίας, μέτρο που αποσκοπεί στην προσωρινή απομάκρυνση του υπαλλήλου από την άσκηση των καθηκόντων του, αφού σε βάρος του έχει εκδοθεί, ύστερα από την κρίση ενός ποινικού δικαστηρίου που δίκασε σε πρώτο βαθμό, καταδικαστική απόφαση (ΝΣΚ 292/2008). Αλλά και περαιτέρω, η επιβολή του εν λόγω μέτρου συναρτάται και προς την τελεσίδικη διαπίστωση της ενοχής με

απόφαση δευτεροβάθμιου δικαστηρίου (ΝΣΚ 238/2013), δεδομένου ότι, κατά την παράγραφο 2 του άρθρου 82 του Οργανισμού ΥΠ.ΕΞ., η παύση του λόγου θέσης σε αργία και η αυτοδίκαιη επάνοδος στην ενεργό υπηρεσία συντελείται μόνο με την έκδοση τελεσίδικης απαλλακτικής ποινικής απόφασης, ενώ, κατ' αντιδιαστολή, σε περίπτωση τελεσίδικης καταδικαστικής συνεχίζεται μέχρι το αμετάκλητο αυτής. Εξ άλλου, η περίπτωση της αναστολής εκτέλεσης της ποινής συναρτάται με την έκδοση απόφασης δευτεροβάθμιου δικαστηρίου.

Συνεπώς, κατά την ομόφωνη γνώμη του Τμήματος, για τη θέση σε κατάσταση αυτοδίκαιης αργίας αρκεί καταδικαστική απόφαση, οιοδήποτε βαθμού δικαιοδοσίας, αλλά, κατά την ειδικότερη γνώμη του Προέδρου και της Νομικής Συμβούλου Κωνσταντίνας Χριστοπούλου, η καταδίκη θα πρέπει να έχει ως συνέπεια την πραγματική στέρηση της ελευθερίας του καταδικασθέντος.

Ως προς το δεύτερο σκέλος του ερωτήματος

Κατά την ενώπιον του Τμήματος συζήτηση, διατυπώθηκαν δύο γνώμες:

13. Κατά τη γνώμη της **πλειοψηφίας**, που απαρτίστηκε από τους Νομικούς Συμβούλους Ανδρέα Ανδρουλιδάκη, Στυλιανή Χαριτάκη, Νικόλαο Δασκαλαντωνάκη, Κωνσταντίνο Κηπουρό, Αγγελική Καστανά, Ευσταθία Τσαούση και Βασίλειο Κορκίζογλου (ψήφοι επτά – 7), προς την οποία συντάχθηκε και ο Εισηγητής Πάρεδρος, από τη γραμματική διατύπωση του άρθρου 82 ν. 3566/2007 προκύπτει ότι τα περιστατικά της κατ' άρθρο 99 παρ. 1 Π.Κ. αναστολής εκτέλεσης της ποινής υπό όρο, όπως και της απόλυσης με εγγύηση ή περιοριστικούς όρους, διευρύνουν το πεδίο εξαίρεσης από τον, ισχύοντα για κάθε υπάλληλο, κανόνα του εγκλεισμού σε φυλακή, ως προϋπόθεσης για τη θέση του σε αυτοδίκαιη αργία.

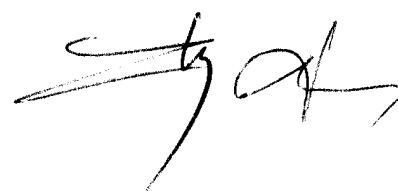
Επομένως, για την επιβολή του διοικητικού αυτού μέτρου, αρκεί η ύπαρξη καταδικαστικής απόφασης, οιοδήποτε βαθμού όπως αναφέρθηκε, ανεξάρτητα αν η καταγνωσθείσα ποινή εκτίθηκε με εγκλεισμό ή η εκτέλεσή της ανεστάλη κατ' άρθρο 99 παρ. 1 Π.Κ..

14. Μειοψήφησαν ο Πρόεδρος του Τμήματος και η Νομική Σύμβουλος Κωνσταντίνα Χριστοπούλου, (ψήφοι δύο - 2), οι οποίοι υποστήριξαν τα εξής : Οι διατάξεις των άρθρων 82 παρ. 1α' του ν. 3566/2007 και 103 παρ. 1α' του ν. 3528/2007 είναι ταυτόσημες κατά τη διατύπωση και αδιάστικτες.

Αναφέρονται σε «στέρηση της προσωπικής ελευθερίας», αυτής νοούμενης ως πραγματικό γεγονός (βλ. ΟΛΝΣΚ 657/1997, ΔΕΦΘες 213/2017, Ν. Πανταζής, Πειθαρχικό Δίκαιο Δημοσίων Υπαλλήλων Εκδ. Νομική Βιβλιοθήκη 2015 σελ. 12,13, Τάχου - Συμεωνίδη Ερμ. Υπαλ. Κώδικα, σελ. 725). Εκ τούτου συνάγεται ότι για να τεθεί υπάλληλος, είτε ο υπαγόμενος στο ν.3566/2007, είτε ο υπαγόμενος στον Υ.Κ., σε καθεστώς αυτοδίκαιης αργίας, απαιτείται να στερήθηκε πράγματι την προσωπική του ελευθερία, συνεπεία εντάλματος προσωρινής κράτησης, δικαστικής απόφασης και, επί πλέον, προκειμένου περί διπλωματικού υπαλλήλου, συνεπεία βουλεύματος. Δηλαδή απαιτείται η πραγματική στέρηση της ελευθερίας του, που έχει σαν αναπόδραστη συνέπεια να μην μπορεί να εμφανισθεί στην Υπηρεσία του. Κατά συνέπεια, δεν υφίσταται στερητική της ελευθερίας ποινή και ο διπλωματικός υπάλληλος δεν μπορεί να τεθεί σε κατάσταση αυτοδίκαιης αργίας στις περιπτώσεις που η εκτέλεση της επιβληθείσας ποινής ανεστάλη κατ' άρθρο 471 Κ.Π.Δ., ή μετατράπηκε η ποινή του σε χρήμα, κατ' άρθρο 82 Π.Κ., ή ανεστάλη, όπως εν προκειμένω, κατ' άρθρο 99 Π.Κ., αφού στις περιπτώσεις αυτές ο υπάλληλος διατηρεί την προσωπική του ελευθερία.

Η αναφερόμενη στο άρθρο 82 παρ. 2α' του ν. 3566/2007 «αναστολή εκτέλεσης της ποινής», αναφέρεται στην χορηγούμενη δυνάμει του άρθρου 497 παρ. 7 Κ.Π.Δ. αναστολή εκτέλεσης, όπου ο υπάλληλος εκτίει την ποινή του και με αίτησή του πετυχαίνει την αναστολή εκτέλεσης της απόφασης. Αντίθετη, *contra legem*, ερμηνεία των προαναφερθεισών διατάξεων υπερακοντίζει τον σκοπό του νόμου, έχουσα ως αποτέλεσμα να τίθεται σε αυτοδίκαιη αργία, κατά δέσμια αρμοδιότητα, ο διπλωματικός υπάλληλος στον οποίο επιβλήθηκε ποινή ολιγοήμερης κράτησης ή ολιγόμηνη φυλάκιση (π.χ. για τροχαία παράβαση). Ζήτημα προστασίας της Υπηρεσίας δεν τίθεται καθ' όσον υφίσταται δυνατότητα θέσεως του καταδικασθέντος υπαλλήλου σε δυνητική αργία κατ' επίκληση λόγων δημοσίου συμφέροντος (ΣΤΕ 205/2015, Αναστ.).

Περαιτέρω, μετά την επιβολή, σε βάρος του διπλωματικού υπαλλήλου, της πειθαρχικής ποινής της προσωρινής παύσης δώδεκα (12) μηνών (για τα ίδια πραγματικά περιστατικά, για τα οποία διώχθηκε και ποινικά) και την έκτισή της, δεν καταλείπεται πεδίο εφαρμογής της διάταξης, περί αυτοδίκαιης αργίας,

δυνάμει επιβληθείσας ποινής μη εκτιούμενης. Τούτο διότι ο θεσμός της αυτοδίκαιης αργίας υπαλλήλου που διώκεται για σοβαρά πειθαρχικά και ποινικά παραπτώματα ενόψει της φύσης του, ως προσωρινού και επείγοντος διοικητικού μέτρου που συνεπάγεται την για λόγους δημοσίου συμφέροντος διακοπή της ενεργού άσκησης των υπηρεσιακών του καθηκόντων, κατά τη διάρκεια της εκκρεμότητας της πειθαρχικής και ποινικής του υπόθεσης, αποτελεί προκαταρκτική της πειθαρχικής δίωξης του υπαλλήλου ενέργεια, μέχρις ότου το αρμόδιο Πειθαρχικό Συμβούλιο αποφανθεί για την ευθύνη του επί των αποδιδομένων παραπτωμάτων (βλ. ΟΛΣΤΕ 1900/2014, σκέψεις 16, 19).

Συνεπώς, μετά την πειθαρχική τιμωρία του υπαλλήλου, δεν είναι δυνατή η θέση του σε καθεστώς αυτοδίκαιης αργίας, λόγω ποινικής καταδίκης που επακολούθησε, εκτός εάν συνεπεία αυτής οδηγήθηκε στις φυλακές, οπότε συντρέχει αδυναμία εκτέλεσης των καθηκόντων του.

Απάντηση

15. Σύμφωνα με τα προεκτεθέντα, στο ερώτημα που υποβλήθηκε το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους (Τμήμα Α') γνωμοδοτεί ότι, προκειμένου περί διπλωματικού υπαλλήλου, α) για τη θέση σε αυτοδίκαιη αργία, αρκεί η έκδοση καταδικαστικής απόφασης οποιουδήποτε βαθμού δικαιοδοσίας (ομόφωνα, σύμφωνα με την αναφερόμενη στη σκέψη 12 ειδικότερη γνώμη δύο (2) μελών) και β) ως στέρηση της προσωπικής ελευθερίας και προϋπόθεση θέσεως σε αυτοδίκαιη αργία νοείται η επιβολή στερητικής της ελευθερίας ποινής, έστω και αν δεν εκτελέσθηκε με εγκλεισμό σε φυλακή αλλά αναστάλθηκε κατ' άρθρο 99 παρ. 1 Π.Κ. (πλειοψηφία).

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ

Αθήνα, 5-4-2019

Ο Πρόεδρος

Ανδρέας Χαρλαύτης

Αντιπρόεδρος ΝΣΚ

Ο Εισηγητής

Αλέξανδρος Σταυράκης

Πάρεδρος ΝΣΚ